

Markerink, L. (s1234560)

Achtergrond: Vanuit de positieve psychologie is er aandacht gekomen voor een krachtgerichte benadering in de geestelijke gezondheidszorg. Deze wordt gekenmerkt door een focus op veerkracht bij tegenslagen en het waarderen van mogelijkheden. Recent is ook toekomstverbeelding meer centraal komen te staan als veelbelovende manier om zin te geven aan en te anticiperen op toekomstige tegenslagen zoals chronische psychische ziekte. Doel: Deze studie beoogt inzicht te krijgen in hoe veerkracht voorkomt in de toekomstverbeelding van psychiatrische patiënten met een persoonlijkheidsstoornis deelnemend aan een hersteltraject aangezien een toekomstbeeld voorwaarde is voor herstel en toekomstverbeelding veerkracht wellicht kan vergroten. Er wordt onderscheid gemaakt tussen veerkrachtbronnen en paden naar veerkracht. Inzicht hierin levert kennis over verbeelding bij deze patiënten ter verhoging van veerkracht voor-, tijdens- en na een hersteltraject. Methode: Ter operationalisatie van toekomstverbeelding zijn 'brieven van uit de toekomst' van 41 psychiatrische patiënten met persoonlijkheidsstoornissen deelnemend aan een hersteltraject kwalitatief geanalyseerd. Deelnemers is gevraagd een brief te schrijven en deze zijn geanalyseerd met behulp van 'Atlas.ti'. Het codeerschema dat als richtinggevend kader is gebruikt is gebaseerd op veerkrachtbronnen in de vorm van individuele, verzorgende en contextuele bronnen volgens Ungar. Veerkrachtpaden zijn ingedeeld in 'duurzaamheid', 'herstel' en 'groei' volgens Schuhmann en van der Geugten. Het codeerproces is deductief en inductief doordat het bovenstaande kader flexibel is toegepast met ruimte voor aanpassing. Resultaten: Naast individuele, verzorgende contextuele veerkrachtbronnen zijn positieve psychologische capaciteiten en natuur beschreven. Alle paden beschrijven vaak individuele veerkrachtbronnen, psychologische verzorgingsbronnen komen vaker voor dan fysieke en contextueel culturele komen beperkt voor. Er lijkt sprake van voorspellende patronen ten aanzien van pad, bronnen, stabiliteit en tijdsbeleving. Alle paden, vooral 'groei', beschrijven positieve psychologische capaciteiten vaak. Bij 'duurzaamheid' past lange termijn, stabiliteit, individuele, educatieve bronnen en natuur. 'groei', gekenmerkt door middellange termijn en verandering, beschrijft eveneens levenslessen en spirituele bronnen. Bij 'herstel' past een veranderend pad, stabiele bronnen, korte termijn en psychologische verzorging. Conclusie: Naast individuele bronnen lijkt bij toekomstig onderzoek aandacht voor positieve psychologische capaciteiten en natuur belangrijk en gevonden patronen kunnen hierbij wellicht als basis dienen en in de praktijk gebruikt worden bij bijvoorbeeld screening. Contextueel culturele bronnen zijn weinig beschreven terwijl deze belangrijk lijken voor maatschappelijk functioneren en dit vormt daarom een aandachtspunt binnen behandeling.

Background: From positive psychology there has recently been a focus on strength-based approach in mental health. This approach is characterized by a focus on resilience within adversity and appreciation of opportunities. Recently future imagination has become more central as a promising way to give meaning to and anticipate future adversity such as chronic mental illness. Objective: This study therefore aims to understand how resilience occurs in future imagination of psychiatric patients with personality disorders participating in a recovery process as a vision of the future may increase recovery and future resilience imagination. A distinction is made between sources of resilience and pathways to resilience. Insight into this provides knowledge about how future imagination can be used for these patients to increase resilience pre-, during- and after a recovery process. Method: For operationalization of future imagination 'Letters from the future' of 41 psychiatric patients with personality disorders participating a recovery process are qualitatively analysed. Participants were asked to write a letter after which they were analyzed using 'Atlas.ti' The coding scheme used as a guiding framework is based on resources of resilience according to Ungar in the form of individual, caregiver and contextual resources. Pathways to resilience are also classified based on the existential theory of Schuhmann consisting of the pathways 'sustainability', 'recovery' and 'growth'. The encoding process is both deductive and inductive since the framework is used flexible with space for changes. Results: Besides individual, caring and contextual resilience sources, participants describe positive psychological capacities and nature. All pathways describe individual sources often, psychological caring resources more often than physical and less contextual cultural resources There seem to exist predictive patterns with respect to pathway to resilience, resources, stability of both and time perception. All pathways, especially 'growth', describes positive psychology capacities often. 'Sustainability' is associated with long term, stability, individual, educational resources and nature. 'Growth', characterized by medium-term and instability, describes also life lessons and spiritual resources often. 'Recovery' matches with changing pathways, stable resources,

short term and psychological care resources. Conclusion: Besides individual resources it seems that within future research focus on positive psychology is important and found patterns may serve as a basis for future research and can possibly be used in practice, for example, in screening. Contextual cultural sources has been reported limited while they seem imporant for social functioning and this may provide a focal point in treatment.